

Prietenii vorbesc deschis

29 octombrie 2010

A.Graham Maxwell

"Nu există oare pericolul ca toată această insistență pentru prietenia cu un Dumnezeu prietenos să slăbească respectul cuvenit?"

Întrebarea merită să fie luată în serios, deoarece multora li se pare dificil să se închine unui Dumnezeu care este în același timp Creatorul infinit și Prietenul delicat. Așa cum s-a demonstrat la poalele Sinaiului, după ce frica dispare, când demonstrația de putere și splendoare încetează, respectul pare să se evapore. Atâta timp cât fulgerele străluceau și pământul se zbuciuma sub picioarele lor, israeliții erau gata să promită orice lui Dumnezeu. Unii pot privi o asemenea supunere înfricoșată ca fiind "respectul cuvenit." Dar la câteva zile după ce au încetat tunetele, poporul dansa în jurul unui vițel de aur. 1

Atâta vreme cât Isus a hrănit poporul, a vindecat pe bolnavi și a înviat morții, poporul era dispus să I se închine și să-L încoroneze rege al Israelului. Dar când au văzut că răspunde vrăjmașilor cu asemenea blândețe, că tratează pe păcătoși cu asemenea răbdare și respect, când spunea că împărăția Sa nu va fi clădită prin forță, când S-a supus pe Calvar unui asemenea tratament abuziv, cei mai mulți dintre urmașii Lui L-au părăsit sau au batjocorit afirmația Lui că este Fiul lui Dumnezeu.

Iuda a fost unul dintre cei care au confundat blândețea cu slăbiciunea. Când Isus S-a aplecat să-i spele picioarele, Iuda L-a disprețuit pentru această umilință. Dumnezeu pe care l-ar respecta Iuda nu s-ar coborî la o asemenea faptă.

Ce vă inspiră mai mult respect: manifestarea înspăimântătoare a puterii lui Dumnezeu la Muntele Sinai, sau imaginea unui Creator puternic plângând liniștit pe Muntele Măslinilor? Dacă istoria Muntelui Sinai și istoria Muntelui Măslinilor ne-au făcut să-L vedem pe Dumnezeu ca fiind și Regele atotputernic și Prietenul delicat, atunci am învățat cum să ne închinăm lui Dumnezeu cu felul de respect pe care îl așteaptă El – reverență fără teamă, reverența unor prieteni.

Asemenea prieteni pot avea o înțelegere mai clară a căilor lui Dumnezeu, deoarece El este capabil să le vorbească mai clar. Spre deosebire de servitori, ei sunt dispuși să afle mai multe despre Cel pe care Îl admiră. Geloși pentru reputația lui Dumnezeu, așa cum trebuie să fie prietenii, ei au dovedit că li se pot încredința informații pe care alții le-ar înțelege sau chiar le-ar folosi greșit. Dumnezeu le-ar putea descoperi delicatetea Sa fără pericolul ca ei să o trateze ca slăbiciune. El le-ar putea spune că nu prețuiește nimic mai mult ca libertatea lor, fără pericolul de

a slăbi respectul lor pentru disciplină și ordine. El le poate arăta că este iertarea întrupată, fără riscul ca ei să trateze păcatul cu ușurință. El îi poate asigura că nu există nici un motiv de teamă, fără pericolul de a diminua reverența și respectul. Isus nu a făcut economie de cuvinte când a avertizat împotriva riscurilor de a oferi asemenea informații celor nepregătiți sau incapabili să le primească, sau care le-ar socoti chiar periculoase. Spre sfârșitul splendidei descrieri a lui Dumnezeu din predica de pe munte, El avertiza solemn: "Să nu dați câinilor lucrurile sfinte, și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și să se întoarcă să vă rupă." 2 Dacă aceste expresii par exagerate, priviți felul în care a fost tratat Isus în următorii trei ani și veți înțelege că avertizarea a fost justificată.

Între prieteni nu există limbaj întunecat

Îmaginați-vă să-L auziți pe Dumnezeu spunându-vă că El poate vorbi cu dumneavoastră într-un fel în care nu poate vorbi cu alți oameni, deoarece sunteți prietenul Său. Moise este cel care a primit acest compliment, iar eu m-am întrebant cum se simțea el oare ascultând cum Dumnezeu explică Mariei și lui Aron că El poate vorbi mai clar fratelui lor decât poate vorbi cu profeții.

Maria și Aron au început să invidieze legătura specială pe care o avea Moise cu Dumnezeu, deși Moise este descris ca fiind "foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului." 3 Îmi aduc aminte că atunci când eram copil mă gândeam că, dacă Moise a scris acel verset, nu a fost prea umil din partea lui să se laude cu propria lui umilință. Mai târziu am înțeles că ai nevoie de multă umilință să admiți că ești blând.

Blândețea poate fi rareori admirată sau apreciată la un conducător. În timpul alegerilor prezidențiale, candidații nu insistă prea mult pe blândețea și umilința lor excepțională, ca fiind atuuri pentru această poziție înaltă.

Una dintre primele poezii pe care mi le spunea mama începea cu aceste cuvinte: "Isuse blând și umilit, veghează Tu asupra acestui copilăș." Atunci îmi plăcea foarte mult. Îmi place și acum. Dar mulți dintre oamenii cărora Isus le vorbea despre Tatăl L-au disprețuit și lepădat pentru blândețea Lui, exact așa cum prorocise Isaia.4

Cu secole înainte, Dumnezeu îi spusese blândului Moise că odată, în viitor, El va ridica un profet special din mijlocul poporului Israel, "un profet ca tine." 5 Isus a recunoscut această prezicere ca referindu-se la Sine.6 Iar Moise privea cu mare uimire și admirație cum procedea Fiul lui Dumnezeu cu tot felul de oameni, dar mai ales cu vrăjmașii Săi, tratându-i cu umilință și îndurare.

Înainte ca Isus să fie răstignit, Moise a venit să vorbească cu El pe muntele schimbării la față. Profetul Ilie a venit și el, și toți trei – doi oameni și Dumnezeul lor Creator, deși în trup omenesc – au vorbit față către față, așa cum vorbesc prietenii unul cu altul. Luca spune că au vorbit despre lepădarea crudă și execuția prin care urma să treacă Isus.7

Datorită faptului că așa de mulți oameni Îl disprețuiau pe Isus, vă imaginați oare că lui Moise îi era rușine să stea acolo cu Domnul lui? Ce onoare, să fii identificat cu "Isus cel blând și

umilit!" Lui Moise nu i-a fost rușine să se descrie în cartea Numeri ca fiind mai blând decât "orice om de pe fața pământului." A fi așa înseamnă a fi ca Dumnezeu.

Se pare, totuși, că aceste calități ale lui Moise nu au stimulat respectul fratelui și sorei lui. Dumnezeu i-a chemat pe toți trei în fața Sa. Lui Aron și Mariei li s-a cerut să vină în față. Și Dumnezeu a zis:

"Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui, nu prin cuvinte greu de înțeles (cuvântul ebraic este "ghicitori"; "riddles" – eng.), ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?" (versiunea King James traduce cuvântul ebraic "ghicitori" cu "limbaj întunecat").⁸

Remarcați că Dumnezeu încă Se referă la prietenul Său Moise ca la un servitor. Mai înainte, Dumnezeu spunea că El vorbește cu Moise "așa cum vorbește cineva cu prietenul lui."⁹ Dar prietenia nu înseamnă sfârșitul slujirii. Isus Însuși a dat exemplul perfect al prietenului care slujește.

Vorbind deschis despre Tatăl

Imediat după ce le-a făcut oferta de prietenie redată în Ioan 15,15, Isus le-a spus ucenicilor că va începe curând să le vorbească mai deschis despre Tatăl. El le-a explicat că până acum le-a vorbit în figuri de stil, metafore, pilde, "limbajul întunecat" pe care nu a fost nevoit să îl folosească cu prietenul Său Moise. "Vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl."¹⁰

Cât de curând a venit acel ceas? Ucenicii au crezut că imediat. După ce Isus a încheiat o afirmație scurtă dar foarte importantă despre Tatăl, ucenicii au răspuns: "Iată că acum vorbești deslușit și nu spui nici o pildă."¹¹

Comparați cuvintele Domnului spuse doar cu câteva clipe mai înainte, prorocind felul în care Îl vor părăsi ucenicii: "Vine ceasul, și acum a și venit..."¹²

Isus a făcut afirmația în aramaică. Ioan a tradus-o în grecește. Noi o citim în traduceri traducerii lui Ioan. Dar nu este cazul să ne temem că datorită acestor traduceri, sensul original s-a pierdut.

Numeroasele versiuni ale acestui pasaj sună în principiu, la fel:

New International Version:

"Deși am vorbit figurativ, vine un timp când nu voi mai folosi acest gen de limbaj, ci vă voi vorbi deschis despre Tatăl Meu. În ziua aceea veți cere în numele Meu. Nu vreau să spun că Eu voi ruga pe Tatăl în numele vostru. Nu, Tatăl Însuși vă iubește, deoarece M-ați iubit și ați crezut că vin de la Tatăl. Eu am venit de la Tatăl și am intrat în lume; acum plec din lume și Mă întorc la Tatăl."¹³

Îmi place în special versiunea Knox a versetului 27: "Tatăl Însuși este Prietenul vostru, odată ce voi ați devenit prietenii Mei..." Knox a tradus din latină traducerea lui Ioan din grecește. Și în latină, și în grecește, cuvintele "dragoste" și "prieten" vin din aceeași rădăcină.

În cele spuse de Isus despre Tatăl, există ceva care a fost spus mai clar sau mai puțin figurat ca înainte? Găsesc doar cuvintele simple, care pot fi traduse simplu: "Nu vă spun că Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, căci Tatăl Însuși vă iubește."

Goodspeed traduce astfel: "Nu promit că am să mijlocesc la Tatăl pentru voi, căci Tatăl Însuși vă iubește."

Ca prieteni ai unui Dumnezeu prietenos, ucenicii erau încurajați să-și prezinte cererile direct Tatălui. Nu era nevoie ca Isus să facă acest lucru pentru ei. Dar ei trebuiau totuși să ceară "în numele Meu." Acest lucru nu însemna că dacă nu aude numele Fiului Său, Dumnezeu nu prea este dispus să răspundă. Folosirea numelui Lui Isus însemna recunoașterea faptului că, dacă Fiul nu ne descoperea adevărul despre Tatăl, nu am fi știut cum să ne apropiem de El. Era posibil nici să nu dorim.

În acest sens, avem într-adevăr nevoie ca cineva să "mijlocească," să "medieze," să "intervină," toate aceste cuvinte din latină însemnând "a fi la mijloc," "a se așeza între." Ori de câte ori ne rugăm în numele lui Isus, Îi mulțumim lui Dumnezeu că Hristos, Mijlocitorul nostru, a venit să acopere prăpastia dintre noi și Dumnezeu, și să ne aducă adevărul despre iubitorul nostru Tată ceresc.

Grație lui Isus, știm acum că putem vorbi cu Tatăl nostru ceresc "așa cum vorbește un om cu prietenul lui." Nu este nevoie de un alt prieten la mijloc, căci Dumnezeu Însuși este prietenul nostru.

Din toate lucrurile pe care Isus le-ar fi putut clarifica despre Tatăl, de ce a ales oare această informație, și de ce chiar în acest moment dinaintea răstignirii? Era oare ceva de care ucenicii trebuiau să-și amintească în special, fiind martori la evenimentele următoarelor câteva ore? Era ceva ce ucenicii trebuiau să înțeleagă foarte clar, fără de care ar fi deformat semnificația morții Sale jertfitoare?

Misterul dispariției lui NU

Este surprinzător, dar nu oricui îi place să audă această explicație clară despre Tatăl, redată în Ioan 16. De fapt, am auzit odată pe un pastor denunțând-o ca "erezie blestemată." "Dacă Isus nu mijlocește la Tatăl pentru noi," spunea el, "nu există speranță să fim mântuiți."

Sunt sigur că acest pastor nu înțelegea că el condamnă chiar cuvintele lui Hristos. Ca să fiu corect, va trebui să adaug că el este obișnuit, ca mulți alții, să citească Ioan 16,26 fără foarte importantul cuvânt "nu." Isus a spus: "Nu spun că voi ruga pe Tatăl în numele vostru." Dar pentru mulți cititori, "nu" a dispărut cumva.

În numeroase ocazii publice, și uneori chiar în material scris, am observat acest verset folosit fără "nu," ca o fângăduință că Isus va mijloci la Tatăl pentru noi. Unii s-au arătat foarte surprinși când li s-a atras atenția asupra cuvântului lipsă. Chiar am auzit pastori mărturisind că, dacă acel "nu" chiar este acolo, nu înțeleg ce rost are acel verset. Unii îl ignoră pur și simplu.

Un profesor spunea: "Deoarece știm toți că Hristos mijlocește acum la Tatăl, Ioan 16,26 este un paradox complicat." El se referea la versetul cu "nu" prezent. Dar Isus nu spunea că acest verset este complicat. El spunea că este deschis și clar!

O șansă de a pune întrebări

Ucenicii au mai pierdut o ocazie de a se purta ca prietenii, așa cum au fost invitați, și să pună întrebări așa cum fac prietenii. Ei ar fi putut să-L întrebe pe Isus dacă ce a spus este chiar așa.

"Vrei să spui că nu este nevoie să-L rogi pe Tatăl pentru noi? Atunci de ce i s-a cerut lui Moise să clădească tot sistemul ceremonial la Sinai?"

"Nu era lucrarea specială a marelui preot aceea de a mijloci între Dumnezeu și păcătoși?"¹⁴

"Nu trebuia Moise să intervină pe lângă Dumnezeu ca să nu se reverse mânia asupra poporului răzvrătit?"

"Nu a spus chiar Moise că a reușit să-L convingă pe Dumnezeu să-Și schimbe hotărârea?"

Ucenicii ar fi putut îndrepta atenția lui Isus la cuvintele Scripturii: "Moise s-a rugat Domnului Dumnezeului său, și a zis... Întoarce-Te din iușimea mâniei Tale, și lasă-Te de răul acesta, pe care vrei să-l faci poporului Tău... Și Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-L facă poporului Său."¹⁵

"Doamne, vrei să spui că și Moise a înțeles greșit?"

Astăzi, având avantajul că am citit epistola către Evrei, putem ridica încă o întrebare: "Doamne, dacă lucrarea marelui preot reprezenta chiar lucrarea pe care ai venit să o faci, și pe care o continui de când Te-ai întors la Tatăl, de ce spui că nu este nevoie să mijlocești la Dumnezeu pentru noi? Și în ciuda acestei afirmații clare, de ce prietenii Tăi așa buni, cum sunt Ioan și Pavel, Te descriu în Noul Testament ca pe un Avocat care pledează în curțile cerești?¹⁶ Chiar și ei au înțeles greșit? S-a simțit Ioan în confuzie auzindu-Te cum Îl rogi pe Tatăl pentru ucenici, imediat după ce ai spus că nu este nevoie de așa ceva?"¹⁷

Aș vrea ca Ioan să-I fi cerut lui Isus să-i explice implicațiile afirmației Sale clare despre Tatăl. Iar Ioan, notând răspunsul prețios, ne-ar fi permis și nouă să-l citim. Totuși, studiind restul Scripturii, ne putem face o idee despre felul în care ar fi explicat Domnul.

"Nu am venit să-L contrazic pe Moise"

Isus ar fi putut începe repetând ce a spus criticilor Săi, care Îl acuzau de contrazicerea învățăturilor sfinte ale Scripturii: "Să nu credeți că am venit să stric legea sau prorociei: nu am venit să stric, ci să împlinesc."¹⁸

Apoi, așa cum obișnuia când răspundea unor astfel de întrebări, Isus ar fi putut trasa istoria ideii după care copiii lui Dumnezeu au nevoie ca cineva să se afle între ei și Tatăl lor

ceresc. El ar fi putut reaminti ucenicilor cum S-a pogorât Dumnezeu la Sinai spre a vorbi poporului Său despre măsurile pe care a fost nevoit să le ia spre a le câștiga atenția și cum, plin de groază, poporul a cerut lui Moise ca Dumnezeu să nu le mai vorbească direct, ca să nu moară.

"Vorbește-ne tu, Moise, și vom asculta; dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim."19

"Vedeți," ar fi putut continua Isus, "poporul a fost cel care a dorit pe cineva la mijloc, cineva despre care ei credeau că este prieten cu Dumnezeu, care putea sta între ei și Dumnezeul de care erau așa de îngroziți."

"Dar voi, ucenicii Mei, știți că Eu sunt Cel care era atunci pe Sinai. Vă este la vreunul dintre voi frică de Mine? V-am invitat să fiți prietenii Mei. Voi știți că nu este nici o primejdie să stați aici cu Mine și să vorbim deschis, așa cum facem acum."

Eu nu am dorit pe nimeni la mijloc

Apoi Isus ar fi continuat cu tristețe: "Ce mult m-aș fi bucurat să pot vorbi așa cu poporul Meu acolo în pustie. Eu nu am dorit ca cineva să mijlocească între noi, ca și cum Eu nu Îmi iubesc proprii copii. Dar ei nu Mă cunoșteau așa cum Mă cunoașteți voi astăzi. În primul rând, erau prea nerespectoși. Apoi, erau prea speriați. Nu am putut să le poruncesc să nu le fie frică. Așa cum cred că voi înțelegeți, încrederea și prietenia nu pot fi poruncite. Din această cauză, până când urmau să Mă cunoască mai bine, am fost de acord că Moise poate fi mijlocitorul. Lor nu le era frică de el, iar lui nu îi era frică de Mine."

"Vă dați seama că între Mine și Moise nu era nimeni la mijloc. El Mă cunoștea și era prietenul Meu. Nu a fost nimeni între Mine și vechiul Meu prieten Avraam, atunci când a vorbit atât de deschis despre planurile Mele pentru locuitorii Sodomei. Și nu a fost nimeni între Mine și Iov, când s-a simțit liber să-și exprime simțămintele așa puternic. Sfătuitorii lui au crezut că Mă voi supăra, dar în realitate am fost onorat de încrederea lui.

"Și acum," ar fi putut încheia Isus, "am venit Eu Însuși să fiu Cel de la mijloc, așa cum I-am spus lui Moise că voi face. Mulți vor înțelege greșit scopul venirii Mele. Mulți chiar vor mulțumi sincer lui Dumnezeu că M-a trimis, să stau între ei și Tatăl lor ceresc ofensat, ca și cum Eu aș fi mai binevoitor decât El."

"Dar voi știți cine sunt Eu. Voi ați văzut că Isaia a avut dreptate când a prezis că Prințul păcii va fi, în realitate, Dumnezeu.²⁰ Acum, ucenicii Mei, spuneți voi adevărul. Aveți nevoie de cineva care să vă protejeze de Mine? Dacă nu, atunci nu aveți nevoie de nimeni care să vă protejeze de Tatăl. Atunci când v-ați purtat așa urât în timpul cinei, a fost cineva între voi și Dumnezeu când v-am spălat picioarele? Și vă rog să nu uitați, atunci când am spălat picioarele lui Iuda, între el și Dumnezeul lui nu era nimeni."

"V-am spus cât s-a putut de clar și deschis că Tatăl vă iubește la fel de mult ca Mine. El este tot atât de iertător și prietenos pe cât, sper, ați constatat că sunt și Eu. El este la fel de dispus să Se aplece și să vă spele picioarele."

"Acum urmează să fiu răstignit. Aș vrea să fiți împreună cu Mine la Calvar. Aș vrea să priviți cum mor. Poate vă va ajuta să înțelegeți mai clar ce am încercat Eu să vă spun despre Tatăl."

Din păcate, dintre cei doisprezece ucenici, doar Ioan a fost acolo. Dar el a consemnat doar ce a văzut și auzit.

Cine ne iubește mai mult – Isus sau Tatăl?

Cu mulți ani în urmă, când fata mea cea mică avea șase ani, ne aflam la altarul familial și citeam împreună istorioara pentru copii dintr-o revistă creștină. Ea zugrăvea dramatic cum Isus stă înaintea Tatălui și Îi cere să ierte, în special pe copilașii care nu au fost cumiți.

"Tati," ne-a întrerupt Alice, cu o privire tulburată, "asta înseamnă că Dumnezeu nu ne iubește așa de mult ca Isus?" Pentru ea era clar că cel care cerea trebuie să iubească mai mult decât cel căruia i se cerea.

În seara aceea altarul s-a lungit ceva mai mult. Un copil se simțise liber să pună o întrebare foarte importantă despre Dumnezeu. Și dorea cu adevărat să înțeleagă.

I-am povestit ceea ce dorea să explice Isus ucenicilor Lui în camera de sus. Acum, Alice explică nepoților mei că Dumnezeu îi iubește la fel de mult ca Isus.

***